JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 18den FEBRUARY, 1826. N. 7

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM LEE

Gouvernements Secretary op Curaçao
den 14den February 1826.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er Brieven Zakken zullen worden opgemaakt ter verzending met de Nederlandsche Koopvaardy brik de Courier, gevoerd door Schipper P. Schackel, naar Amsterdam, op den 21sten dezer, en met s'Ryks Pakket brik de Sirene, naar Hellevoetsluis, op den 1sten der aanstaande maand Maart; zullende de gemelde Brieven Zakken, respectivelyk, op de gemelde dagen, des morgens te negen ure, gesloten worden.—Al de ingeleverde brieven zullen aangemerkt worden als bestemd ter verzending met de voormelde Ryks Pakket, byaldien de belang hebbenden niet uitdrukkelyk mogten verlangen dat de verzending met de voorzeide brik de Courier geschieden zal door den naam van die brik op den brief of de brieven te stellen.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 2den February 1826.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executrice en Executeur over den Boedel van wylen den Heer J. G. G. SCARBOW, zullen op Donderdag den 23sten dezer by Publieke Opveiling op zeer goede voorwaarden doen verkoopen een Plantagie door de wandeling van Engel genaamd, gelegen in de Oost Divisie Derde District, als mede eenige Meubelen, Huisraad, een party Kalk en Dakpannen, &c. Wanneer iemand aangaande de voorwaarden eenige inligting begeerd, kan hy zich ter verkryging hiervan addresseeren by den Executeur.

DEW. J. G. G. SCARBOW.
G. VOS J. Z.

Den 2den February 1826.

DE Administreerende Weesmeesteren namens het Collegie van de Wees Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer dezes Eilands, als aanvaard hebbende den insolventen Boedel van wylen MARTEN SERVO en deszelfs huisvrouw IGNEES MARTEN; zullen op den 23sten dezer by Publieke Opveiling doen verkoopen den opstal van een huis, gelegen aan de Overzyde dezer haven in de 4de Wyk, huis No. 225; benevens eenige Meubelen, &c.

Den 10den February 1826.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende Doktor in de Medicynen, voornemens zynde, binnen korten tyd naar het Moederland te vertrekken, roept by dezen al den genen op, die iets van hem te vorderen hebben, om vóór of uiterlyk den 20sten dezer hunne betalingen te komen ontvangen; en verzoekt aan den genen die aan hem mogten verschuldigd zyn, om zonder uitstel binnen boven gemelden tyd hunne rekeningen te komen af betalen.

H. TEN HAM.

UITTREKSELS VAN LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

January 2.

[Uit de Etoile.]

Wy hebben ontvangen het dagblad van St. Petersburg van den 28sten November oude styl (10den Dec.); hetzelve heeft eenen zwarten rand en behelst het volgende artikel:

" De goddelyke voorzienigheid in hare ondoordringbare besluiten, heeft het keizerryk van Rusland met een ongeluk bezocht, hetwelke niet te beschryven is. Een kourier die op den 27sten ll. van Taganrog is aangekomen, heeft de noodlottige tyding aangebragt, wegens den dood van Z. M. den keizer Alexander.

" Op den ontvangst der eerste tyding van dit onverwachte onheil, vergaderden de achtbare leden van de keizerlyke familie, de raad van het ryk en de ministers, in het paleis, toen de groot hertog Nicholas de eerste, en na hem, al de publieke ambtenaren die er tegenwoordig waren, als mede al de regimenten van de keizerlyke gardes, den eed van getrouwheid aan den keizer Constantyn I aflegden."

" De bestierende senaat heeft by deze gelegenheid het volgende besluit laten afkondigen:

" De minister van justitie, de generaal der infanterie, prins Labanoff Rostowki heeft bekend gemaakt aan de algemeene vergadering der departementen van den bestierenden senaat van St. Petersburg, de droevige tyding, dat de keizer Alexander door de goddelyke beschikking, na eene smartvolle ziekte op den 19den van deze maand Nov. (1sten Dec.) te Taganrog is overleden."

De bestierende senaat ten andermale byeen gekomen zynde in eene algemeene vergadering en den eed van getrouwheid afgelegd hebbende, aan den wettigen erfgenaam, Z. M. den keizer Constantyn I. heeft besloten, dat de maatregels, welke gebruikelyk zyn in zoodanige gevallen, zullen genomen worden, ter mededeeling wegens het afleggen van den eed van getrouwheid aan zyne keizerlyke majesteit.

De Duitsche dagbladen merken aan " dat de Russische grensscheiding voor eenige dagen gesloten is, voor reizigers en brieven, wegens het overlyden van den keizer Alexander." Een bode die op den 6den Dec. van St. Petersburg naar Weenen is vertrokken kon geen verlof bekomen om door te trekken, hy was verpligt om zyn rytuig te verlaten en de grensscheiding te voet over te trekken.

De post van Warschaw is in deze laatste drie dagen niet aangekomen. Het is eene aloude gewoonte in Rusland, om by het overlyden van keizers, wachten langs de grensscheiding te stellen. In Pruissen worden al de versterkte steden gesloten, en worden niet weder geopend, zoo lang tot dat de civile en militaire beambten den eed van getrouwheid afgelegd hebben aan den nieuwen koning.

Brussel, 27sten Dec.—Men meldt dat de beroemde Engelsche Admiraal Lord Cochrane die eenige dagen geleden met zyne familie te Brussel is aangekomen, van voornemen schynt te zyn, om zyne woonplaats hier vast te stellen.

Er worden thans te Amsterdam gebouwd, aan de werf van den heer Meyer een fregat van 700 ton; aan die van den heer Kool een fregat van 600 ton en een ditto van 800 ton; aan die van den heer Van Zwietens, een fregat van 800 ton, een ditto van 400, eene Stoomboot van 600 en eene ditto van 550; aan die van den heer Duyts een fregat van 480 ton en eene stoomboot van 170; aan die van de heeren Boelen, & Co. een fregat van 1000 ton en een van 450; aan die van den heer de Graaf, eene brik van 200 ton; en aan die van de heeren Hering, & Co. een fregat van 400 ton en eene brik van 400 ton; in alles makende 14 vaartuigen.

[Uit de Etoile van den 31sten Dec.]

Parys, 30sten Dec.—Brieven van Warschaw van den 24sten melden, dat de keizer Constantyn, die op den 17den zoude vertrekken, nog op den 23sten in Polen was. De keizer was erg ziek, uithoofde der aandoening wegens den dood van zynen broeder. Er zyn nog geene voorbereidselen gemaakt voor zyn vertrek. Het schynt dat men algemeenlyk te Warschaw van gevoelen zyn, dat de laatste wil van den keizer niet publiek zal gemaakt worden, tot na dat de uitslag der missie van den Groot Hertog Michael naar St. Petersburg, zal bekend zyn.

[Uit de Moniteur van Zaturdag.]

Missolonghi, 20sten Nov.—Tegen het einde van October was Redchid Pacha terug gekeerd naar Vraehori, om de krygsverrigtingen, der kolonnen, welke bestemd waren, om zyne kommunikatien met Arta Pravisa en Joannina te herstellen, te bestieren: Hy was belet geworden, door orders van Konstantinopolen om Etolia en Arcania te ontruimen. Hy brak het beleg van Missolonghi op. De Turken bleven op eenen kleinen afstand en hadden dikwylige gevechten met het garnisoen, aangezien de kolonnen welke door Redschid gedetacheerd waren, dagelyks met de Grieksche Guerillas welke thans versterkt zyn te doen hadden. Zoodanig was de staat der zaken op den 18den November. Men deed groote pogingen te Missolonghi om de plaats in eenen goeden staat van verdediging te stellen en dezelve met levensmiddelen te voorzien, dewyl het is bekend geworden, dat de vloot van den kapitein Pacha was aangekomen en die van de Grieken was vertrokken. Er verscheen op den 20sten November een Turksch eskader, maar hetwelke de blokkade niet strikt hield. Het garnisoen heeft eenige dagen te voren versterkingen ontvangen. De kapitein Pacha had eene lange byeenkomst te Patras met Jussuf gehooden, waarschynelyk, om het plan van hunne toekomende krygsverrigtingen te beramen. Redschid heeft reeds een gedeelte van zyne troepen naar de rigting van Missolonghi gezonden. De Turken gaan waarschynelyk eenige belangryke maatregels nemen. Miaulis bevindt zich ter hoogte van de kaap Papa; de kapitein Pacha moet hem eerdaags slag leveren voor dat hy met eenige uitwerking in het beleg van Missolonghi kan medewerken.

[Uit de Etoile.]

Om de troepen welke de onder koning tegen de vyanden van den Grooten Seigneur gezonden heeft, te versterken, heeft er eene nieuwe ligting plaats gehad; zelfs zoo ver als Opper Egypte en alle weerbare mannen zyn opgeroepen geworden. Toen zy aan de legerplaats gekomen waren, werden zy zonder ophouden in de Europische manœuvres geoefend, waarin zy zoodanige groote bekwaamheid aan den dag legden, dat zy in eenen korten tyd, de bewegingen met eene buitengewone juistheid uitvoerden, dat zelfs de onderwyzers zich daarover verwonderd stelden.

De Pacha wil altyd een leger hebben van 12,000 man, wel gedisciplineerd en gereed, om in geval van nood te kunnen uittrekken. De expeditien, welke naar de Morea, in de eilanden van Candia en Cypress gezonden zyn, maken een geheel uit van 24,000 man.

January 4.

[Uit de Journal de Paris.]

Weenen, 29sten Dec.—De Porte heeft berigten ontvangen, dat zoodra de kapitein Pacha, vernomen had, dat de Grieksche vloot onder Miaulis, digt by Missolonghi verschenen was, hy zich gespoed had om de kust te verlaten ten einde een gevecht te ontduiken, welke anders onvermydelyk zoude geweest zyn. Deze tyding heeft den sultan grootelyks mishaagd en men geloofde algemeenlyk, dat kapitein Pacha in ongenade zal komen.

[Uit de Journal des Debats.]

Frankfort, 27sten Dec.—Brieven van Warschaw behelzen de volgende byzonderheden betrekkelyk het overlyden van den keizer van Rusland. Deze prins maakte zyne uiterste wil, in de tegenwoordigheid van de generaals Diebitich en Valkonski, en overleed by zyne volle kennis in de armen van zyne gemalin.

Men zegt dat zyne uiterste wil gezegeld aan zynen broeder Constantyn te Warschau was toegezonden, en dat deze, door zynen broeder Michael by de moeder van de keizerin was ontboden.

Parys, 1sten Jan.—Gisteren door de afstand doening van Constantyn zyn de fondsen gerezen, men zegt, om dat de vreede daardoor aan Europa verzekerd wordt. Maar hoe kan een prins, die een troon erft, uithoofde van zyne natuurlyke regten, voorbode van oorlog zyn?—En hoe kan de afstand doening eene voorspelling van vreede zyn? Werd de troon van Rusland betwist? Het schynt zoo niet te zyn, want de groot hertog Nicholas, die thans keizer is, heeft edelmoediglyk de aankomst van zynen broeder tot den troon laten afkondigen en heeft den eed van getrouwheid aan hem afgelegd.—Zekere personen waren verblyd wegens de aankomst van Constantyn tot den troon, om dat hy een vyand is van het liberalismus; wat moeten wy dan denken van Nicholas? De waarheid is, dat prinsen gelyk andere menschen hunne deugden en gebreken hebben, die door den schepter meer of min ontwikkeld worden. Wy moeten daarom afwachten, de openbaring der toekomst, en die zal ons niet lang laten wachten, om onze gevoelens te regelen naar zaken die ons thans geheel onbekend zyn. Schoon wy

niet in het bezit zyn van de byzonderheden, zoo is de dood onwederleggelyk, dat de afstand doening van Constantyn, eene gelukkige aaneenschakeling mag zyn van de opvolging van Alexander, maar het is slechts eene aaneenschakeling.

Men heeft opgemerkt dat er tegenwoordig drie keizerinnen in Rusland zyn; de keizerin moeder, weduwe van Paul I, eene princes van Wirtemborg, oud 55 jaren en in de genieting van een goeden staat van gezondheid; de keizerin douariere, weduwe van Alexander I, princes van Baden, oud 36 jaren, maar niet in eenen goeden welstand; en de regerende keizerin, gemalin van Nicholas I, dochter van den koning van Pruisen, oud 27 jaren. De groot hertogin Anne, zuster van Alexander, is de princes der Nederlanden; de oudste dochter Maria Paulowna, is de groot hertogin van Saxe Weimar. De koningin Frederika van Zweden is zuster van de keizerin douariere; en de regerende groot hertogin van Baden, is de oudste dochter van de koningin Frederika. Al deze princessen zyn van Duitsche afkomst, allen geboren in den Protestantschen godsdienst, behalve de groot hertoginnen Anne en Maria Paulowna, geboren in den Griekschen godsdienst; zy hebben allen eene opvoeding genooten, welke haar boven de gewone beuzelachtigheden van het hof verheffen; boven allen is de keizerin moeder, eene vrouw begaafd met de grootste bekwaamheden.

[Uit de Courier Francais.]

Barcelona, 25sten Nov.—De hevige storm welke men onlangs ondervonden heeft in de Middellandsche zee, heeft het verlies veroorzaakt van meer dan vyf honderd schepen op de kust van Spanje. Eenige zyn verongelukt op de Balearische eilanden; en al de vaartuigen in Palma, de Hoofdstad van Majorca zyn op strand gedreven. Wy zyn thans bezig onze municipaliteit te organiseren. De bisschop ziende, dat de politie de gestolene goederen van de kerken niet terug kan krygen, heeft zich op eene pastorale wyze aan zyne prelaten geadresseerd, hen bevelende, om onder het volk bekend te maken, dat wanneer de gestolene goederen binnen den tyd van zes dagen niet terug gegeven worden, de genen die dezelve gestolen hebben, geëxcommuniceerd zullen worden.

[Uit de Constitutionel.]

Parys, 1sten Jan.—De tydingen van het noorden worden alle dagen ingewikkelder. Het verhaal van de geele koorts en de reis over het water, gevoegd by het overlyden van Alexander wekt, de aandacht op tot het verschrikkelyke verhaal, hetwelke de *Morning Post* behelst. De *Gazette* van St. Petersburg spreekt slechts van eene ziekte welke niet bepaald wordt; en wanneer zulks aan de Russen voldoening geeft, zoo voldoet het echter niet, aan de redenering van de Speculative nieuwsgierigheid van het volk van het westen. De *Gazette* van Augsburg zegt, dat Alexander op den 19den November te Taganrog is aangekomen en de *Gazette* van St. Petersburg kondigt aan dat hy op dien dag overleden is.

[Uit de Quotidienne.]

Het crimineele geregtshof van de koninglyke audientie van Catalonia, zitting gehouden hebbende te Barcelona, heeft deszelfs beslissende vonnis uitgesproken, over het geval wegens het moorden van den bisschop van Vich en den prins Lel, zyn medegezel. Men zal zich te binnen brengen, dat deze prelaat van zyne Dioecese is gevoerd geworden naar Barcelona, onder voorwendsel dat hy gecoospireerd had tegen de revolutionaire party. Men heeft hem een proces aangedaan en het is besloten geweest om hem te vonnissen, dat is te zeggen, om hem ter dood te brengen; maar de zaak is gebragt geworden vóór het hooge geregtshof van Madrid; gevolgelyk werd hy gevoerd van zyne gevangenis, om vóór zyne nieuwe regters te verschynen. Naauwelyks was hy echter eenige mylen op weg, toen werd hy door zyne eigene escorte uit zyne koets gehaald, doodgeschoten aan de zyde van den weg en het lyk op de plaats mishandeld gelaten. De kleederen van dezen eerwaardigen prelaat, waren naderhand by publieke opveiling, op de markt plaats van de stad, op order van den generaal Mina verkocht en de gelden van den opbrengst van deze hel looze handelwyze zyn gestort geworden, in de militaire schatkist. Deze zyn historiele daadzaken. Zoo veel weet men van het vonnis, hetwelke aan de koninglyke sanctie is onderworpen geworden. Een Pujol, die onder het detachement behoorde en bevonden was onder de moordenaars te zyn geweest, heeft zyne teregtstelling in persoon ondergaan en is gevonnisd geworden tot acht jaren gevangenis in eene Afrikaansche fortres.

De baron de Beora, gouverneur van de plaats, die de gevangenen afgezonden heeft, is veroordeeld tot vier jaren gevangenis, in eene fortres.

Arce en Barcira, officieren van het regiment van Saragosa, die bevel over de escorte voerden, zyn veroordeeld om te hangen. Het hoofd van Arce zal ten toon gesteld worden, aan eene galg op de plaats waar de moord gepleegd is en zyne regterarm, aan den ingang van het dorp van Molins del Rey. Geene van deze gevangenen zyn verschenen by hunne teregtstelling. Generaal Butron, eertyds chef der Policie van Barcelona en de kolonel Mier, van het regiment van Saragosa, die de escorte afgegeven hebben, zyn veroordeeld tot tien jaren gevangenis, in eene fortres, welke door Z. M. zal verkozen worden. Koronel Antonio Gil, magistraat van Policie wordt voor acht jaren in Afrika verbannen. Butron, Mier en Gil waren niet verschenen. Men heeft geen vonnis geveld, wegens de aanklagte van medepligtigen tegen Mina en Rotan, wyl zy beide in ballingschap zyn; maar de procedures zullen tegen hen geëntameerd worden, wanneer zy weder in het koningryk mogten verschynen.

Uittreksel van eenen brief van den Agent van Lloyd te Gibraltar, gedagteekend 8sten December.—"Wy hebben hier ondervonden een der verschrikkelykste orkanen, welke men zich ooit geheugen kan. De nacht van den 6den dezer begon met hardewinden uit het zuid westen. Ten acht ure, s'avonds werd de wind heftiger met zware rukwinden en ter middernacht was het een volkomen orkaan, en de baai was buitengewoon vol van vaartuigen; eenige verloren hunne ankerplaats, dreven tegen elkander aan en voerden alles mede wat zich in hunnen weg bevonden. In den morgen was het strand van de landhaven af tot by het Spaansche gedeelte overdekt met wrakken van alle soorten, zeevaartuigen, kleine ditto, boten &c.; waarvan het getal niet minder dan 200 kan zyn; op eenige plaatsen zyn zy tot zeven of acht voeten diep in den grond bedolven, en verbryzenden elkanderen. Tegen den middag is het weder een weinig bedaard geworden, en schoon het niet geheel gestild is, zoo is het te hopen, dat die ongelukken niet terug zullen komen. Alle pogingen worden aangewend om de ladingen van die schepen te redden.

De Colombiaansche kaper generaal Soublette is geheel verloren; de kapitein, chirurgyn en 31 matrozen hebben zich hier gered; meer dan 30 der manschappen zyn door de Spanjaarden gevangenen gemaakt; en twee of drie zyn door de Spaansche wacht doodgeschoten geworden. Vele menschen hebben het leven verloren: eenige zyn verpletterd geworden, andere verdronken; het getal daarvan is nog niet bekend."

De toestand en vooruitzigten van Griekenland.

De volgende brief van Livorno bevestigd de blyde tyding wegens de roemryke overwinningen, waarvan in de Fransche nieuwspapieren gewag gemaakt wordt, behaald door de twee der dapperste en ondernemendste Grieksche generaals, over verscheidene zware Turksche korpsen in Oost Griekenland.

Livorno, 19den Dec.

"Gy zult gehoord hebben van de heldhaftige daden van onze armee in Oost en West Griekenland, daarom zal ik niet herhalen wat gy reeds weet. De generaals Gouras en Caraiscaki hebben zich met roem gekroond, en de uitslag van hunne kloekmoedige pogingen, was de vlugt van de Turken uit Oost Griekenland.—Zy lieten achter zich, hun geschut, vaandels en al hunne krygsbehoeften, welke in de handen van de Grieken gevallen zyn. De vyanden werden in alle rigtingen geslagen, zy verloren een groot getal manschappen, in dooden en gekwetsten; en de weinigen die overgeschoten zyn, zullen niet durven onderstaan, om de Grieken wederom te gemoet te gaan. De overwinnaars te Salona en Thermopyle worden in West Griekenland verwacht, om mede te werken met de Grieksche troepen, welke tegen Redschid Pacha uitgetrokken zyn; en die, zoo hy niet vlugt zyn graf zal vinden in dezen veldtogt. De Cherronesus zullen weldra bevryd zyn van de vyanden en derzelver inwoners zullen naby gekomen, zoo niet gelyk zyn aan den roem van hunne voorouders.

"De vereenigde Ottomansche vloot is aangekomen te Navarino en Modon; maar het getal der gelandde troepen is op verre na, niet zoo veel als men gemeld heeft. De sterkte van Ibrahim Pacha zal welhaast verminderen, want de Peloponeso, die tot hunnen pligt terug gekeerd zyn en ondersteund wordende door de Roumelioten, zullen zonder twyfel den vyand verdryven. De Egyptische vloot is naar Candia gestevend. De vloot van Konstantinopelen met een gedeelte der Afrikanen aan boord is naar de Golf van Corinthe vertrokken; de Grieksche vloot heeft dezelve nagevolgd. Deze bevindt zich in de westen van Missolonghi en de Turken zyn te Patras. Zoo onze zeelieden door den wind begunstigd worden, zullen zy zich andermaal onderscheiden; maar in alle geval zyn de vyanden verre af van de straat van Konstantinopolen; en het is niet waarschynelyk dat zy schadeloos aldaar zullen terug keeren. Dus schynt het dat de zaken van ons land wederom gunstig uitzien, en zelfs zeer gunstig."

[Uit de Etoile.]

Parys, 31sten Dec.—De berigten welke in omloop zyn wegens de afstanddoening van den keizer Constantyn ten gunste van zynen broeder Nicholas hebben geen ander grond, dan het gerucht hetwelke van Warschau gekomen is.

Aangaande den brief welke door den keizer Constantyn zoude geschreven zyn, en welke volgens het *Journal des Debats* de woorden "Aan zyne keizerlyke en koninglyke majesteit, den keizer Nicholas I." zoude behelzen, zoo is het klaarblykelyk dat geen partikulier mensch dit opschrift kon gezien hebben; en het kan niet anders zyn, dan eene gissing of uitvindsel afkomstig van het kantoor van een nieuwspapier. Buiten dien behoeven wy niet te wachten naar tydingen van St. Petersburg. De brieven van den 10den zyn opgevuld met lofuitingen aan den Groot Hertog Nicholas, die zyn broeder als keizer heeft laten afkondigen, niettegenstaande de afstanddoening welke men zegt dat door deze zoude geschreven zyn. Hy antwoordde hierop aan de genen, die hem daartoe zochten te bewegen. "Zoo gy gelooft, dat by my eenig hoegenaamd gezag gegeven heeft, zoo is het op dit gezag dat ik van U vorder, om den eed van getrouwheid aan mynen broeder af te leggen."

's Gravenhage, 28sten Dec.—Voor eergisteren ten twee ure des namiddags gaf Z. M. een privaat gehoor aan den ridder D'Abrue e Lima, buitengewoone afgezant en minister plenipotentiaire van zyne allergetrouwste majesteit, die by deze gelegenheid de verzekering gaf der vriendschappelyke gevoelens van zyn achtbaar souverein jegens zyne majesteit; te gelyker tyd boed hy van wegens zynen souverein, het Groot Kruis, vereenigde Orders van Christus, van St Bento d'Avis en van St. Jago de Espada met eenen brief deswegens aan zyne majesteit.

Neuremburg 25sten Dec.—Er zyn berigten op gisteren van Weenen ontvangen, behelzende dat Palermo, de hoofdstad van Sicilien, met eene bevolking van 180.000 zielen door eene aardbeving is vernield geworden. Geene verdere byzonderheden worden hiervan gegeven.

January 6.

Berlyn, Dec. 27—Het letterkundige nieuwspapier getiteld de *Conversations blatt*, No. 288 van den 15den December, maakt aan het publiek bekend, dat in de koninglyke Prussische Almanak voor het jaar 1826 aangeteekend staat, dat de Groot Hertog Nicholas, opvolger is van den troon van het Russische keizerryk.

Uit nader onderzoek is het echter gebleken, dat de bron waaruit dit erroneuse berigt gevloeid is, en hetwelke volgens de *Conversations blatt* geen twyfel overlaat wegens deszelfs geloofwaardigheid, niet te vinden is, gelyk zulks valschelyk gemeld wordt, in een koninglyke Pruissische Almanak, maar wel in de gewoone Almanak, uitgegeven en gedrukt door Trowitch & Zoon, te Frankfort, aan de Oder. Wat deze misgissing veroorzaakt heeft en aan wien dezelve te beschuldigen is, zal het onderwerp zyn, van een naauwkeurig onderzoek.

[Uit de Courier Francais.]

Parys, 3den Jan.—Men heeft een gerucht verspreid, dat de zending van den groot hertog Michael, naar St. Petersburg, ten doel heeft, om het volgende voorstel te doen: Dat Constantyn afstand van den troon zal doen, onder voorwaarde, dat hy koning van Polen zal blyven, welk koningryk onafhankelyk zal zyn aan Rusland, en dat de provintien dewelke van hetzelve afgescheiden waren, onder de regering van Catharina II. weder met hetzelve zullen vereenigd worden; dat eene principaliteit zal gevormd worden van de Crim en de establissementen aan de Zwarte Zee, om gegeven te worden, aan den groot hertog Michael. Dit zoude eene soort van ontleding van Rusland wezen, waartoe een zoo groote ryk als dit, eene natuurlyke strekking heeft.

Fiscaal's Kantoor, den 17den February 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 17 oncen voor een Reael; konnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 17den February 1826.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c,

Zal de Boekhouder en Eerste Commis waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Financien met de minst inschryvenden de navolgende Contracten voor dit loopend Jaar 1826 aangaan.

Als:

Wegens het leveren van Versch Vleesch aan het Militaire Hospitaal.
„ „ „ „ Benoodigheden aan idem.
„ „ „ „ Mais ten behoeve der Lands Slaven alhier en op het eiland Bonaire.
„ „ „ „ Schryfbehoeften ten behoeve der Lands Kantoren.
„ „ bakken van brood ten behoeve het Militaire Garnisoen.

De gene die gading hebben worden geinviteerd om vóór, het inleveren van de billetten, deweike tot aanstaande Dingsdag den 21sten dezer te 11 ure zullen worden aangenomen, zich aangaande de conditie, ten Kantore van den Raad Contrarolleur te vervoegen.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,
J. PH. BOSCH.

Lyst der sedert den 11den tot den 17den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Maria Jaes	Ester Jevis del Jesorun
Tienarr Naar	JacoBalentin Passtero
M. C. H. Beagarieste	Carfutan Marinal
Maria Catalina Cravat	M. D. my Schotborgh
Hanah Abm. Delime	Anica Guecra
Anna Dorothea Yvard	Pepe Guartin
Maria T. Leañez de Moron	Mariana de Sata y Buoi
Domingo Erpaiza	Francisca van der Linde
Malenci Liesier	Anima Mochi
Welemonthi Sola	Marichi Pletz
Paulina Pale.	Mariano Leyan y Navarro
Guillermo Lezaro	Este Banis Morales
Maria Marta Martina Colonba	

Curaçao den 17den February 1826.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

HUWELYKS BEKENDMAKING.

HEDEN zyn de geboden aangeteekend van JAN ANTON QUAST en FREDERIKA WILHELMINA NEUMAN. Zy verzoeken mits deze aan al hunne Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden hier van kennis te nemen, en maken hun allen bekend dat zy voornemens zyn op den 1sten Maart aanstaande hun huwelyk te laten voltrekken; en bevelen zich aan in hunne geëerde vriendschap.

Curaçao den 17den February 1826.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—FEBRUARY.

16. golet Felisidad, Monaga, Puerto Cabello
17. —— Geertruida, Levy, Porto Rico

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

13 golet Aimable Josquina, Ellinger, Puerto Cabello
brik Anna Celestine, Garrels, St. Thomas
14. golet Perseverance, Boom, Cumarebo
15. bark Mary, Hart, Bonaire
16. —— Maria Manuela, Fernandez, Coro
golet Anita, Hansen, dito
—— Dos Amigos, Ramieres, dito
17. —— Matilda, Briche, dito

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 19den February, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds J. Muller, J. A. Z.

Er zÿn hier sedert onze laatste Engelsche nieuwspapieren ontvangen loopende tot den 6den Januarÿ dezes jaars. Dezelven zÿn meest opgevuld met berigten over den dood van Z. M. den Keizer van Rusland; uit dezelven hebben wÿ zoodanige artikels getrokken welke wÿ geoordeeld hebben, onzer lezers aandacht waardig te zÿn.

Wÿ lezen in de *Londensche Pakket* van den 30sten December, dat Z. M's. pakket brik van October, de Brak, op den 27sten dier maand van Falmouth naar de West Indiën is vertrokken.

Wÿ hebben tevens sedert onze laatste St. Thomas kouranten ontvangen, loopende tot den 11den dezer; en hebben uit dezelven eenige nieuwsartikelen getrokken, welke in dit nummer zullen gevonden worden.

Met de aankomst alhier op Donderdag, van eene schoener van Porto Rico, vernemen wÿ, dat er te Aguadilla een Engelsch oorlogsfregat is aangekomen en dat men van aan boord van hetzelve vernomen had, dat alle officieren, in den Engelschen dienst, die op half soldÿ zÿn en zich in de West Indiën bevinden, zich zonder verwÿl naar Jamaika moeten begeven, om welke reden onbekend. De kapitein van de schoener verhaalt, dat hÿ ter hoogte van Porto Rico, twee Engelsche linie schepen gezien heeft.

Nog iets over de laatste overstroomingen in het Moederland —Het volgende artikel hebben wy getrokken uit eenen brief gedagteekend Zaandam, den 1sten Dec. 1825:

"Wy hebben hier een uitnemende zomer gehad Het is hier alles weer hersteld met de dyken, doch zoo niet als te voren, dan wy hopen dat het wel zal afloopen met de naderende winter. Doch nu wil ik U verder melden hoe het thans bestaat; ook ben ik met myn voorjaars reis geweest in Gederland, daar was het ook akelig door de menigvuldige overstroomingen, maar niet zoo als hier, het is wel meer plotseling akeliger geweest, maar hier is het meer door de kwyning erger, want in de maand Juny stond er in de Wyde Wormer nog 10 voeten water en toen heeft men gebouwd van dien tyd af tot heden 8 vuur machines, de kleinste werkt zoo sterk als 8 paarden en de grootste voor 24 paarden, in Luyck zyn die machines gemaakt, doch dezelven kosten veel en voldoen niet aan het oogmerk; nog is er op dit oogenblik 7 voet water in de Wormer, en van de 56 booren plaatsen staan er 6 of 7 die nog niet weggespoeld zyn. De nieuwe Dorgerdammerdyk daar de doorbraak geweest is, houdt zich zeer goed, doch ieder is bevreesd als het maar buitengemeen sterk waait."

In den loop der menschelyke lotgevallen hebben wy te melden het overlyden van den Wel edelen Heer C. L. Parker: hy kwam terug op den 11den dezer van Puerto Cabello en stierf op de Groot Kwartier op den morgen van den 12den; dit geval is te grievender door den dood en begrafenis van zynen zoon Anthony op den vorigen dag.

OBITUARY.

In the course of human events we have to record the death of C. L. Parker, Esq who returned from Puerto Cabello on the 11st inst. and died at the Groot Kwartier on the morning of the 12th. This circumstance is the more poignant on account of the death and burial of his son Anthony, the day before.

We received since our last, our file of the *St. Thomas Times*, up to the 11th inst We made some extracts of their items of intelligence, which will be found in our subsequent columns.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON DEC 21.

Extract of a private letter from Gibraltar, dated Nov. 20:—

"An affair took place within sight of this garrison, yesterday, which has excited the greatest consternation among the Spanish merchants both here, at Malaga, and Cadiz.

"A Colombian privateer hermaphrodite brig, the Soublette, Captain Cunningham, on the 29th instant, weighed anchor and stood out to sea with a slight breeze, wind N. E, and shortly afterwards fell in with a Spanish convoy proceeding from Cadiz to Malaga, consisting of three brigs of war, and two smaller vessels, under orders of a Commodore, all under loose sail. The moment the privateer was discovered, a brig of 22 guns was despatched either to take the privateer or drive him off, lest he might, by his superior sailing, cut off part of the convoy.

"The brig soon came within gun shot, and discharged a broadside; the privateer stood upon the other tack, and came close to and met the brig with a heavy discharge of grape shot and musketry; the Spanish vessel thus engaged, not being satisfied with such close quarters, fired only two rounds, and then made all possible sail for the squadron. The privateer not being intimidated by superior force, pursued the brig, and in one hour afterwards found himself in close action with the commodore's squadron.

"He fought the three brigs for two hours; and he states, that if part of his crew had not shown symptoms of cowardice and mutiny, he should have succeeded, after having nearly dismasted the commodore's vessel, in bringing her a prize into Gibraltar.

"When he discovered the spirit of his crew, he was obliged to extricate himself in the best way he could from such a perilous situation; however, he soon effected his escape, and got back to Gibraltar, with the loss of an arm, which was caused by a splinter, and, with the exception of this misfortune, neither the crew nor vessel suffered the least injury. On the privateer's return to the Bay of Gibraltar, a guarda costa stationed at Algesiras, seeing what was going on, and supposing the privateer to be disabled, and pursued by superior force, he made an attempt to intercept him. The brave captain Cunningham perceiving this, turned round upon the clumsy Spaniards which threw them into such confusion, that in the anxiety to effect their escape, they actually discharged a gun while two unfortunate fellows were standing before it, who were soon sent into the next world.

"However, had the Spanish vessel not run aground near the batteries of Algesiras, the privateer would have taken her."

(From the *Journal des Debats* of Sunday.)

"*Paris, Dec.* 17.—We stop the press to insert the following note, which we received at ten o'clock in the evening. The event which it announces cannot fail to have the most serious consequences in the present circumstances of Europe:

'The news of the death of the emperor of Russia having been received at Court to-day, the *soirée*, which her royal highness the duchess of Berry was to have to-morrow evening, will not take place in consequence of this event.

'Saturday, Dec. 17, 1825.'

"N. B. When we received this note, the following article was in the press; we think it proper to give it without changing a word. A German Literary Journal the *Feuille de Conversation* (*Conversationsblatt*) contains the following observation:

"The Royal Prussian Calendar, as it is every where sold, gives, in a single line, a piece of news which interests more than one part of the world. In the list of sovereigns, we find, as usual, under No. 3—*The Emperor Alexander of Russia*; but the following line is added—*Heir to the Throne, the Grand Duke Nicholas, brother to the emperor, born the 25th June (6th July,)* 1799. This notice is important, because the source from which it comes does not permit its correctness to be doubted.

"We do no more faithfully translate the German article, but the political Journals of Germany will doubtless inform us what we are to think of this *line*, which is very important if true. We have long since known that the Grand Duke Constantine had no children by his first marriage, and that the children he may have by his second marriage cannot inherit the Throne of Russia; but no public act is known by virtue of which the Grand Duke Constantine is personally excluded from the succession to the Throne. This prince is still sufficiently young, and so long as he is not formally excluded from the Throne to which he is called by the order of succession established by Paul I, the Grand Duke Nicholas is only the eventual heir. Let us wait for what will be said and published at St. Petersburg, for it is difficult to preserve silence."

DECEMBER 26.
(From the *Courier Francaise*)

Paris, Dec. 20.—About a year ago it was reported that an important interview had taken place between the Emperor Alexander and his brother Constantine. The letter had long since declared himself in favour of the Greeks, and thought the Russian armies ought to march to Constantinople: he had just urged his brother to renounce his uncertain policy, and take a part. The conversation was warm: Constantine maintained that Alexander suffered the fairest opportunity to escape him that had yet offered, to make himself master of the Bosphorus. He reproached him with abandoning the national policy, and sacrificing the interest of Russia to the self gratification of being the chief of the confederation of Kings. Those reproaches hurt Alexander. Constantine added, that as heir to the Throne he had a right to see to the political direction of the Government. It was then, it is said, that Alexander put him in mind that his marriage might endanger his right to the succession.

This family dispute was not known at the time to any but diplomatists of the first rank. However, the secret was not so well kept but that it transpired, and it was spoken of eight or ten months ago. But in matters of this kind there is nothing positive or proved. What is certain is, that it has since been remarked, that Alexander sought to attach to himself the members of the directing Senate. He seldom refused them a favour; all his conduct announced the intention of acquiring among them a powerful and devoted party: people talked secretly of an ukase which was to be presented to the Senate, and by which the succession to the throne would be secured to the Grand Duke Nicholas: lastly, it was recollected that the Emperor had always shown the greatest affection to the latter, and that he had taken care to have him brought up in the principles of his policy.

These facts had been long circulated in Germany, where they gave rise to many conjectures. This is the cause of the great impression produced in that country by the denomination of heir to the throne given to the Grand Duke Nicholas. It was considered as a consequence of the misunderstanding supposed to exist between Alexander and Constantine. But these random conjectures must now give way to more interesting conjectures on the presumable direction of the European policy.

There is in the character of Constantine much activity; he is fond of war; he has a powerful party in the army, but he has little popularity. It is thought that the project which chiefly occupies his thoughts is to march to Constantinople, and his principal motive is, that his name is Constantine. But the impatience of a Prince placed at the head of the armies must be modified amidst the cares of an incipient reign, and the difficulties inherent in the position of the new emperor.

"The Porte cannot be ignorant of these dispositions. Far from retiring, its armies will fall back on Moldavia and Wallachia. It will be a diversion in favour of the Greeks.

JANUARY 4.
(From the *Etoile* of Tuesday.)

Paris, Jan. 2.—Letters from Madrid and the south of Spain agree in saying, that the Colombian vessel which ran aground near Gibraltar, and the crew of which, consisting of 70 men, was forced to surrender to a Spanish post, is the famous privateer general Soublette, which has done so much injury to the mercantile navy of the peninsula. It has been long since known that the persons on board that privateer are all of them Englishmen and Anglo Americans; that there was not one citizen of Colombia among them; and that they had an interpreter with them to communicate with the Spanish prisoners who fell into their power. It is not known what fate is reserved for these Colombians, Englishmen by birth or origin; but what is very certain is, that a decree of his Catholic Majesty, issued some years ago, pronounces the penalty of death against every foreigner enlisted in the bands of the American insurgents.—We must add, that this decree was issued after a long diplomatic correspondence on the official answer of the government of England and of the United States, which formally declared to Spain, that they had not given permission to any of their subjects to take arms against his Catholic Majesty, and that they would never interfere in favour of those adventurers who might fall into the hands of the Spaniards.

Zante, Dec. 4.—The Ottoman fleet after anchoring at Patras, and having landed 6,000 men, set sail again, and on the 23d of November met with 34 Greek vessels, under Admiral Miaulis. Some shots were exchanged, but the fleets could not engage on account of the distance, the calm, and the approach of night. The Greeks attempted to set fire to some of the Turkish ships, but failed, and lost two fire ships. Before this unexpected meeting the Turkish fleet took a position between Cape Papa and Missolonghi. The Greeks advanced to the islands of Corzolari, and are stationed at some distance from the Turks. Ibrahim Pacha has executed the plan he was supposed to have formed.

(From the *Journal des Debats*)

Vienna, Dec. 23.—The following are details of the last days of the Emperor Alexander. We have received them in various private letters from St. Petersburgh, of the highest authority:—

On the 10th of November the Emperor quitt-

ed the port of Sebastopol, which he had minutely visited, as well as every thing connected with the fleet in the Black Sea. On his way to Bachtchiserai, he found himself slightly affected with a pain in his head, which he attributed to having caught cold. On his return he, nevertheless, made a party on horseback to travel along the shore of the Sea of Azof. On his arrival at Taganrog he wrote to the Empress Mother that he was indisposed, but that he had nothing to fear from his illness, and would take care of himself.

However, the erysipelas which the emperor had formerly in his leg was closed, and the fever all at once assumed a dangerous character. The emperor then exclaimed, "I shall share the fate of my sister, who died of an erysipelas driven in." But the doctors soon perceived that this symptom was but subordinate, and that the disease of the emperor was a gastric bilious fever, of the same character as that which often ravages those countries, and which in 1736 caused the loss of the greater portion of the Russian army under field marshal Munnich.

The emperor lost his reason on the 27th, but the *sinapismes*, leeches and other drastic means used, produced a marked improvement on the 28th and 29th. This change was unfortunately of short duration.

Frankfort, Dec 29.—The news of the abdication of the Emperor Constantine the First, in conformity with a secret convention which was communicated to the Court of Russia on the marriage of the Grand Duke Nicholas, is generally reported.

The *Vienna Gazette* of the 22d of December states, that a subsequent of the official news from St. Petersburgh, there appeared a proclamation from his majesty the emperor Constantine the first, as emperor of Russia. As this news is dated the 9th, it is physically impossible that the proclamation can have emanated from the emperor himself, but the grand Duke Nicholas may have been able to publish one in the name of that monarch.

JANUARY 6.

The Paris papers of Tuesday, which arrived last night, contain contradictory statements respecting the succession to the throne of Russia. The *Journal des Debats* pretends to explain the cause of the uncertainty which prevails on this subject, by the following paragraph:—

"It appears that, not withstanding the document which established the Archduke Constantine's renunciation, the Archduke Nicholas had the delicacy to cause him to be proclaimed Emperor. The Archduke Constantine, on his part, not doubting but that that document, being published on the announcement of Alexander's death had prevented his being proclaimed, sent off the Archduke with a paper confirmatory of the document, and of his renunciation of the throne.

"At Mittau, three days' journey from Warsaw, and two from Petersburgh, the Archduke Michael met the courier who was the bearer of the news that Constantine I. was proclaimed.

"He then considered it proper to wait at Petersburgh for despatches from Constantine, posterior to his receipt of the news of his proclamation. This would cause a delay of six or seven days."

ST. THOMAS, FEBRUARY 4.

The *London Gazette* of the 24th December contains the official announcement of two important diplomatic appointments; that of Lord Ponsonby as His Britannic Majesty's Minister Plenipotentiary to the United Provinces of the Rio de la Plata, and that of Alexander Cockburn, Esqr. in the same capacity to Colombia.

It is stated that Lord Cochrane had proceeded to join the Greeks.

We have been favoured with Jamaica papers to the 2d ultimo.—Heavy rains were experienced in different parts of Jamaica about the end of December, by which considerable damage was done.—The *Royal Gazette* of the 31st December contains advices from Bogota to the 24th November, from which it appears that the provinces of Upper Peru have declared themselves a separate State under the denomination of "*The Republic of Bolivar*," and have decreed various titles, honours and rewards to Generals Bolivar and Sucre.

(From the Courier, Dec. 26.)

"*Hamburg, Dec.* 19.—An express from Berlin that came here in the course of last night, has brought the news that after the mail from that city for Hamburgh had set out, a courier from St. Petersburgh arrived with the confirmation of the melancholy news of the death of his Majesty the Emperor Alexander, and also that the Members of the Imperial Family present in St. Petersburgh, had proclaimed the Grand Duke Constantine as Emperor and Autocrat of all the Russias.

"According to accounts received here, direct from St. Petersburgh, the formal Proclamation of his Majesty Constantine I. appeared there on the 8th December, that is one day after the departure of the regular mail. It was resolved upon, in a meeting of the Imperial Family held on the receipt of the news of the death of the late Emperor, and the oath was taken to the new Emperor on the 9th. According to accounts that may be depended upon, the late Emperor was seized on the 27th November, N. S. with inflammation and sore throat. He was better the following days, but died on the 1st of December, in consequence of the debility caused by the disorder, in full possession of all his faculties, and after he had ordered several arrangements in case of his death."

Paris, Dec. 11.—Accounts from Rome say, that at the desire of a Foreign government, the police had seized the papers of the Prince de Montfort (*Jerome Buonaparte*), in the solitary chateau near Fermo, on the shores of the Adriatic, where he passed the last summer. Madame Murat has asked permission to reside at Rome, but has been refused. The Count de St. Leu (*Louis Buonaparte*), wishes to leave Rome and settle at Florence, but he has not yet found a purchaser for his palace.

Madrid, Dec. 1.—The Postmaster at Lugo, in Galicia, who is appointed Comptroller to the English Company which has undertaken to recover the riches lost in the galleons which were wrecked off Vigo in the reign of Philip V., has just informed the Government that the place where six of these galleons are is positively ascertained, and that among several articles that have been got up there are six large dishes of plateau and two vases, with the arms of France on them, all of silver, except one of the vases which is of earthenware, but of fine workmanship. He adds, that every day increases the hope of recovering all the treasures lost in the galleons.

Extract of a letter from Madrid. Nov 5.

"The altercation between the Duke of Infantado and the Ambassadors of the Great Powers still continues, the fromer still refusing to enter into any kind of arrangement; on the contrary, he contemplates seriously in sending another expedition to the Havana. It is remarkable that several Agents of Legation have taken passports for Gibraltar; and the Police are employing means to find out their object. Two couriers arrived yesterday with despatches from France.

"A recent letter from Vienna states, that the Emperor of Austria, in his answer to the second representation of the Hungarian Diet, gave the most solemn assurance that the Constitution of the kingdom should be rigidly observed, and that an Assembly of States should be convoked every three years."

FEBRUARY 11.

We have copied into this day's paper the particulars of the late Fire in Bridge Town, Barbados.—Sixteen houses in the main street were burnt and destroyed, "and probably" adds the Barbadian, "about 150 of the smaller ones in the neighbourhood." A Provisional Committee had been appointed to ascertain the losses of individuals by the unfortunate event, and to distribute temporary relief until a general meeting of the inhabitants of the Island, which was to have taken place on the 1st inst.; another meeting was also to be held on the same day, to take into consideration the necessity of establishing Fire Companies.

His Britannic Majesty's Sloop of War Harlequin, captain Scott, arrived here on Thursday from St. Kitts;—on anchoring she fired a salute, which was returned from Fort Christian.

On the same afternoon the Mail Boat arrived with the First January Mail; by this conveyance London journals to the 9th of that month have been received. Bell's Weekly Messenger of the 2d, says" It affords us great pleasure to be enabled to inform our readers, that there is at length a complete termination of the late panic, and in a very great degree, of its distressing circumstances. In London the Bank of England is so persuaded that the season of alarm has passed away, that, as we understand, a notice had been sent to the London Bankers to redeem the stock which they had pledged by the 15th of January.

The London Gazette of the 28th December announces that the King of England has appointed C. Mackenzie, Esqr. to be consul general at Hayti, to reside at Port au Prince.

(From London Papers.)

MAJOR NOAH.

A recent number of the *Journal Des Debats* contains the following letter on the address of major Noah, who wishes to colonise the Jews in North America:

"Sir,—The wisdom and love of truth which has long distinguished your Journal, and the well deserved reputation it enjoys in France and Foreign countries, induces me to hope you will give insertion to a few observations, which I submit to the public in behalf of reason and truth.

"The French and English papers have lately announced the singular project of Major Noah, who calls himself the founder of the city of Ararat, in the United States of North America. Certainly if Major Noah, being, as many suppose, the proprietor of a grant of uncultivated territory, would confine himself to engage adventurers to run the risk of colonization, under the promise of mountains of gold, no one would think of denying him the rank of one of the greatest projectors of the day: but Major Noah plays a much higher game; he dreams of a celestial mission—he speaks prophetic—he must be a qualified Judge in Israel—he gives his orders to all the Israelites of the world—he levies a tax upon all the Hebrew heads, and he goes the length, in his exaltation, of making the Central Israelite Consistory of France his Charge d'Affaires, and has intimated that the President of that administration will be honored with the noble place of Commissary of Emigration. All works wonderfully well; but a few points require to be cleared up—1st. we want proof of the authority and mission of major Noah; 2dly, the text of the prophecy, from which it appears that a bog or marsh in North America is to be the spot where the dispersed remnants of Israel are to be re united.

"To speak seriously, it would be desirable to make major Noah understand, that the venerable Drs. Herschell and Meldola, chief Rabbis at London, and myself, refuse the nomination which he has been pleased to confer on us.

"We declare according to our dogmas, that God alone knows the epochs of the restoration of Israel, and that it will be made known to the universe by unequivocal signs, and that every attempt to reassemble, with a political national object, is forbidden as a crime against Divine authority.

"Major Noah has, without doubt, forgotten that the Israelites, faithful to the principles of their belief, are attached to the countries where they are established, and devoted to the governments which afford them liberty and protection. They only regard as a matter of joke, the chimerical consulate of a Pseudo Restorer.

(Signed)

"THE GRAND RABBI OF COLOGNA."

French Possession of Cadiz.—We really think that the occupation of this Spanish Gibraltar by the French, associated as it is with the most despotic and unjust proceedings towards British as well as Foreign commerce, demands the attention of Mr. Canning. A Dutch paper lately said, that letters from Cadiz' positively affirmed that that place was to be considered as for ever belonging to the possessions of France' The same paper then argues "that France has claims, and would act *prudently* by retaining what is has in its possession', and concludes by asking, with amazing simplicity, 'but will England suffer it?' To this we answer, 'No.' But we have no doubt that France will compel the Foreign Secretary to a more than ordinary warfare of remonstrance, ere she looses her gripe on so important a prize; even if her *Ultima ratio regum* be not finally resorted to for the purpose.

Sierra Leone.—On the 6th of September, despatches were received from the town of Bathurst, in the island of St. Mary's (river Gambia), stating, that the whole detachment of the Royal African Corps, in garrison there, amounting to 124 soldiers, with eight women and seventeen children, which were landed only in June, had all died of fever excepting thirteen soldiers, and these were in hospital, unfit for duty: the commander of Bathurst was fearful of being attacked by the king of Barra, from the opposite shore in consequence of a tribute he formerly received, being stopped by Genral Turner. On the 20th September, the *Surrey* sailed with the detachment she had on board, of about one hundred men, seven women, and nine children to replace those who had died at Bathurst. On her arrival there, on October 2d, was found lying at anchor, the *Swinger* gunbrig, protecting the place. Her commander, Lieut. Poingdestre, and seven of the crew, had died of fever; also Ensign Stapleton, of the Royal African Corps. The slave-trade is carried on in a greater degree than ever. A Portuguese schooner, of about 90 tons, had been sent in by the *Esk*. This small vessel had on board men, women, and children, in all amounting to 234. The heart sickening misery discovered, from the crowded and sickly state of the slaves, exceeded any description that could be given of it. When the *Surrey* left the Sherbro river there were no less than seven slave vessels waiting for their cargoes. No accounts had been received from the Gold Coast since July. The state of those colonies was not known. From various reports from the Mandingoe tribes it is expected the Ashantees will pay Cape Coast another visit. The timber and wax trade, at the Gambia is much improved of late, and from its being a free port as well as Sierra Leone for certain articles, corn, horses, sheep, and poultry, it is not doubted but the trade, in the following year, will be much increased.

A Blind Watchmaker.—It has often been recorded that persons deprived of that most inestimable blessing, eye sight, have, by dint of perseverance and by possessing other faculties to a greater degree of perfection than usual, been enabled to read, write, draw, play cards, &c. and have produced many specimens of their knowledge of the Mechanical & Fine Arts, that would have reflected honour on any artist. Instances of this kind seldom occur, but when it does, it shows the benevolence of our Creator, who in depriving us of one faculty, bestows the other in greater abundance. We have been led to these remarks by witnessing a few years since, at Barnstaple, a sign over a door, denoting that clocks, watches, &c. were repaired by Wm. Huntley, *a blind man*. On making inquiry, we were informed that this man was born blind, or at least that he has no recollection of ever seeing. He was bred by his father, who was a watch and clock maker, to that business, which he now follows, and has plenty of employment, being considered by the inhabitants very superior in his procession: he repairs musical clocks and watches, and seldom meets with any difficulty, repairing the most complicated. It often occurs that in cases where others have failed in completely repairing a watch or clock, this man has discovered the defect.